

Sygn. akt VI Ka 309/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

Protokolant: Małgorzata Pindral

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w J.delegowany do Prokuratury Rejonowej w K.M. D.

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2020 roku

sprawy W. W., ur. (...) w Ś., s. D., K. z domu W.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 12 marca 2020 r. sygn. akt II K 186/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. W.;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 120 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 309/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 12 marca 2020r w sprawie II K 186/19	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i</i>	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>1 2</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na bezzasadnym uznaniu, że W. W. nie naprawił szkody wyrządzonej przestępstwem w sytuacji, gdy w dniu 16</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

października
dokonał wpłaty
kwoty-
równowartości
wyrządzonej
szkody- na
rachunek sum
depozytowych
tut. Sądu

Rażąca
niewspółmierność
orzeczonej
wobec
oskarżonego W.
W. kary 4
miesiące
pozbawienia
wolności

, której wysokość
i dolegliwość
przekracza
stopień winy
oskarżonego i
jest
nieadekwatna
do wagi
zarzucanego
oskarżonemu
czynu a z
całości kształtu
okoliczności
wynika, że
wymierzenie
oskarżonemu
kary
alternatywnej
przy
zastosowaniu
art. 37a kk,
tj kary grzywny
byłoby
wystarczające do
osiągnięcia
indywidualnych
oraz ogólnych
celów kary oraz
adekwatne do
wagi

	<p>zarzucanych oskarżonemu czynów, albowiem oskarżony popelnił zarzucany czyn w trudnym okresie jego życia, popelnienia czynu żałuje, naprawił w całości wyrządzona czynem szkodę wplacając odpowiednia kwotę do depozytu sądowego a obecnie oskarżony ustabilizował swoja sytuacje osobistą i majątkową, gdyż posiada stałe zatrudnienie jako kierowca w transporcie międzynarodowym a nadto zerwał wszelkie kontakty z dotychczasowym towarzystwem, które miało na oskarżonego demoralizujący wpływ</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny	
<p>Ad. 1 Wbrew zawartym w apelacji twierdzeniom Sąd I instancji nie ustalił w zaskarżonym wyroku kwestii, związanej z naprawieniem szkody. Co więcej, w części ustalającej pisemnego uzasadnienia wyroku Sąd ten wyraźnie wskazał, że W. W. dokonał wpłaty na konto sum depozytowych kwoty 1431 zł 27 gr tytułem naprawienia szkody wobec obu podmiotów pokrzywdzonych. W tej sytuacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych wydaje się być oparty wyłącznie o nieporozumienie. Oceny tej nie zmienia orzeczenie, zawarte w punkcie 3 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, bo zostanie ono wobec W. W.</p>	

wykonane z
chwilą
przekazania
wplaconej na
rachunek
bankowy sądu
sumy
pokrzywdzonym.
Nie może się
to odbyć bez
podjęcia przez
oskarżonego
odpowiednich
działań, przy
czym z chwila
ich skutecznego
dokonania
orzeczony w
wyroku
obowiązek, o
jakim mowa
zostanie
wypełniony.

W zakresie
zarzutu rażącej
niewspółmierności
kary podnieść
należy, że
oskarżony był
w przeszłości, w
dacie
popelnienia
zarzucanych mu
czynów
czterokrotnie
karany, w tym
za przestępstwo
kradzieży z
włamaniem,
przy czym
wymierzone mu
poprzednio kary
o charakterze
nieizolacyjnym
nie przyniosły
żadnego efektu
resocjalizacyjnego.
Efektu takiego
nie dało również

orzekanie wobec
W. W. kar
pozbawienia
wolności, jakie
odbywał on w
systemie dozoru
elektronicznego.
Tym samym ani
efekt
wychowawczy,
ani też
zapobiegawczy
nie został wobec
oskarżonego
osiągnięty, skoro
ponownie
popenił on
przestępstwo. W
tej sytuacji uznać
należy, że
jedynie kara
krótkoterminowego,
bezwzględno
pozbawienia
wolności może
dać pożądaný
społecznie efekt
w postaci
wdrożenia
oskarżonego do
przestrzegania w
przyszłości
porządku
prawnego.
Również wzdąd
na kształtowanie
pozytywnej
świadomości
prawnej
społeczeństwa
wskazuje – w
kontekście
uprzedniej
wielokrotnej
karalności
oskarżonego- na
potrzebę
wymierzenia mu
kary 4 miesięcy
pozbawienia

wolności. Kara
ta mieści się w
dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia, zaś
dalsze jej
łagodzenie nie
znajduje w
ocenie Sądu
Odwoławczego
żadnego
uzasadnienia. W
szczególności
uzasadnienia
takiego nie
znajduje
zastosowanie
suponowanej w
apelacji
instytucji o jakiej
mowa w art.
37a § 1 kk.
Podjęcie przez
W. W. pracy
zarobkowej i
deklarowana
przez niego wola
poprawy oceny
tej nie zmieniają,
jeśli zważyć
na kryminalną
przeszłość
oskarżonego.
Brak jest
bowiem
jakichkolwiek
gwarancji, że
ów oskarżony
faktycznie nie
popęlni
ponownie czynu
zabronionego,
skoro
poprzednio
stosowane
wobec niego
prawem
przewidziane
środki nie

skłoniły go do przestrzegania porządku prawnego. W. W. jest zatem sprawcą niepoprawnym co oznacza, że proces jego demoralizacji jest znacznie zaawansowany a przez to niezbędne jest orzeczenie wobec niego takiej kary, jaka poprzez swą dolegliwość unaocznia mu naganność jego zachowania. Wymierzona przez Sąd Rejonowy krótkoterminowa kara pozbawienia wolności, w ocenie Sądu Odwoławczego łagodna, cel ten spełni a jednocześnie uczyni zadość potrzebie kształtowania pozytywnej świadomości prawnej społeczeństwa.

Wniosek

Orzeczenie wobec oskarżonego – przy zastosowaniu

zasadny
częściowo zasadny

<p>art. 37 a kk grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wymierzona oskarżonemu kara w pełni koreluje z dyrektywami, określonymi w art. 53 kk a zarazem uwzględnia okoliczności, o jakich mowa w art. 55 kk. Szersze motywy zostały przedstawione wyżej.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		

ZSTRZYGNIĘCIE

5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zaskarżony w zakresie wymiaru kary wyrok został utrzymany w mocy.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Jak zostało wyżej wykazane, wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim wolny jest od opisanych w apelacji obrońcy uchybień. Wymierzona oskarżonej kara z całą pewnością- w kontekście jej uprzedniej, wielokrotnej karalności – nie		

<p>razi surowością. Uwzględnia ona wszystkie okoliczności zarówno obciążające, jak i łagodzące.</p>			
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	przewodu całości	w	
Zwiążle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze stanowi przepis art. 636 § 1 k.p.k. Sąd nie stwierdził podstaw faktycznych, uzasadniających odstąpienie od obciążania oskarżonego tymi należnościami.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Wymiar kary i środka kompensacyjnego

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana